

dette Partis Politik, saa maa overfor ærede Medlemmer her i Salen mit Ord i saa Henseende staa til Troende.

Den højtærede Minister siger med Hensyn til Besparelsen, at en Ophævelse af Fæstningsartilleriregimentet vil til sin Tid, naar Regimentet og ethvert Spor af det er forsvundet, betyde en aarlig Besparelse af $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og det er jo rigtigt. Men for det første har, som jeg allerede tidligere har udtalt, den højtærede Minister selv erklæret, at Regimentets Befalingsmænd skal blive, og derimod har jeg selvfølgelig intet at indvende. Regimentets Befalingsmænd skal blive, for de skal føre Tilsyn med Anlægene, med Materiellet og ikke mindst formentlig med Ammunitionen, som bevares derude paa Landbefæstningen. Altsaa først Tid efter anden, først om nogle Aar vil ethvert Spor af Regimentet være forsvundet, og først til den Tid vil denne Besparelse af $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. opnaas — hvis man imidlertid ikke samtidig kommer ind paa at oprette Fodartilleriformationer, og det er dog noget, som man i det radikale Parti i sin Tid, da man skulde fremsætte Forslag til en Hærlov, selv har været inde paa; man har været paa det rene med, at foruden Feltartilleri maatte der noget sværere Artilleri til. Dette sværere Artilleri vil selvfølgelig ogsaa koste Penge, og den Udgift, der er forbundet dermed, vil blive at drage fra den Besparelse paa $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som opnaas ved Fæstningsartilleriregimentets Nedlæggelse. Den Besparelse, der i Øjeblikket er Tale om, fremkommer, som Ministeren siger, derved, at man kan undgaa at indkalde en 5—600 Mand. Vi kan gaa med til at indskrænke denne Indkaldelse til et Minimum, saaledes at vi ikke beholder mere end det Mandskab, som er nødvendigt til Arbejdet med Flytningen og til at føre Tilsyn og opretholde nogen Bevogtning. Private vil sandsynligvis ikke og Kommunerne kan ikke udrede de Midler, som er fornødne til at købe Arealerne derude.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem (Parkov), der nu talte, vendte tilbage til, at de $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. først blev sparet, naar Artilleriregimentet fuldstændig forsvandt. Af disse $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. er omtrent Halvdelen almindelige Udgifter og Halvdelen Lønninger til Befalingsmænd. De sidstnævnte Udgifter tager først af, efterhaanden som Befalingsmændene forsvinder, men det er klart, at jo før man vedtager Beslutningen derom, desto før

indtræder ogsaa denne Besparelse. Udsætter vi Beslutningen to Aar, kommer Afgangen indenfor Befalingsmændene først to Aar senere, og følgelig maa vi regne med, at dette bringer Staten en Udgift, der virkelig vil svare til den, som vi sparer ved Gennemførelsen af dette Lovforslag. Man kan rolig gaa ud fra, at to Aars tidligere Gennemførelse betyder en Besparelse af to Gange de $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

Dernæst fremhævede det ærede Medlem — og det knyttede han før til den Betragtning, at den fremtidige Militærordning blev foregrebet ved dette Lovforslag —, at vi fremtidig vilde faa et betydeligere Artilleri, og naar man da skulde til at oprette det paa ny, vilde der ingen Besparelse blive. Paa dette Punkt er jeg ganske uenig med det ærede Medlem, thi jeg føler mig fuldkommen overbevest om, at der ikke vil kunne gennemføres en Militærordning herhjemme, hvorved vi faar mere Artilleri end det, der bliver tilbage, naar dette Lovforslag gennemføres, tværtimod vi vil sikkert komme endnu længere ned.

Endelig sagde det ærede Medlem, at jeg maatte dog være en mindre god Dommer over Stemninger indenfor det konservative Folkeparti end han; naar han sagde, at der ikke i Partiet fandtes chauvinistiske og militaristiske Stemninger, maatte jeg føle mig overbevest om, at det var rigtigt. Nej, det ærede Medlem maa tilgive mig, hans Ord er mig ikke afgørende i den Henseende. Jeg er nemlig bange for, at han ikke opfatter disse to Begreber paa samme Maade som jeg, men at han ved Omgang med mere angrebne Medlemmer indenfor Partiet i nogen Grad selv er blevet smittet, saaledes at han ikke har den klare Forstaaelse af, i hvilken Grad disse Stemninger gør sig gældende indenfor det Parti, han tilhører.

Ordføreren (Niels Petersen): Der er for mig som Ordfører for Flertallet i denne Sag ikke Anledning til at sige meget. Den Diskussion, som har fundet Sted, har nemlig i fremtrædende Grad drejet sig om Ting, der slet ikke ligger for. Navnlige har Spørgsmaalet om Folkens Forbund og Indholdet af Forbundspagten samt den Betyggelse, man tænker sig Folkeforbundet fremtidig skal kunne give, været Genstand for meget udførlig Omtale, navnlig af det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck). Da vi i en nær Fremtid faar denne Sag til Behandling, skal jeg ikke nu komme nærmere ind paa den, men der